

стара книга: „Во врѣме-то на патриарха Јеремія (около „1536), разказва се въ този паметникъ, „Архіеписко- „пъ-тъ на прѣва Јустиніана, Прохоръ, дойде въ Цари- „градъ и излѣзе прѣдъ Диванъ-тъ, комуто показа цар- „ски грамоти (χρυσόβουλα βασιλικά), въ които се доказ- „ваше, че Верейска-та епархія е подчинена на неговъ-тъ „тронъ Това като видѣ патриархъ-тъ, (Констан- „тинополскій) не знаеше, какво да чини за да не испусне „изъ рѣцъ-тъ си тѣзи мѣста. Тогава го научихъ да из- „вади една фетва, съ която излѣзе прѣдъ Ди- „ванъ-тъ и показа чрезъ неѣ, че още отъ триста го- „дини рѣченна-та епархія принадлежи на Константино- „полска-та църква. Паши-тъ, като чухъ това, отсѣдихъ „той да ѣ има и за напѣдъ И тъй Прохоръ „быде изгоненъ изъ Диванъ-тъ (καὶ ἔτιζή ἀπεδιώξαν τὸν „αὐτὸν Πρόχωρον ἀπὸ τὸ Δεβάνη ³³).“

Слѣдъ такова едно постъпенно омаляванье на ох- ридска-та патриаршеска областъ около конецъ-тъ на 17-тии вѣкъ, тя е была вѣче твърдѣ тѣсна. Макарь Ох- ридскій патриархъ и да е продължавалъ да се называ патриархъ на всички-тъ Блѣгаре, Сръбе, Власи и Мол- даване, но подъ негова-та дѣйствителна власть тогава сѣ се намирили само слѣдующи-тъ Митрополитски и епископски столове:

1. *Косшурскіи* (ὁ Καστορίας ³⁴).
2. *Воденскіи* (ὁ Βοδενῶν).
3. *Коришскіи* или *Дѣволскіи* (ὁ Κορύτζας, Δεά- βολεως).
4. *Струмицкіи* (ὁ Στρουμνιτζης ἢ Τίβεριοπόλεως).

³³) Turco-graec. I. II. Historia Ecclesiast. Гласн. VIII, 128. — Този Охридскій светитель е извѣстенъ като книголюбецъ и ревни- тель за распространіе-то на Славенски-тъ книги. Виж. Григоро- вича С. С. М. 1847, V, 514. —

³⁴) Beitrage Linngentala p. 20.